

ת"פ 19183/02/17 - מדינת ישראל נגד נצאר סלאמין

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 19183-02-17 מדינת ישראל נ' סלאמין(עציר)
תיק חיצוני: 43908/2017

כבוד השופטת - נשיאה עינת רון	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
נצאר סלאמין	נגד
	נאשם

החלטה

בפני בקשה לחילוט משאית, הנמצא בידי משטרת ישראל ואשר שימש לביצוע עבירות.

הנאשם, יחד עם אחרים, קשר קשר שבמסגרתו ביום 28.01.17, בסמוך לשעה 21.38, נפרץ מחסן השייך לחברת "מקס סטוק" באור עקיבא. לאחר פריצת המחסן, העמיסו הפורצים מאות קרטונים של רכוש מתוך המחסן למשאית מסוג וולבו והנושאת לוחית רישוי שמספרה 63-471-15. שווי הרכוש כ- 230 אלף ₪.

הנאשם הוא אשר נהג במשאית.

בשלב מסוים, חבר הנאשם לשניים אחרים נגדם הוגש כתב אישום נפרד והם נסעו ברכב אחר שהיה הרכב המוביל. במהלך הנסיעה, באמצעות שיחת טלפון, הנחו את הנאשם בנהיגה ואף התריעו בפניו מחסום משטרה שהיה בנתיב נסיעתם. בעקבות התראה זו, הסיט הנאשם את המשאית מן הדרך ונכנס לאתר בנייה עד מעצרו שם על ידי המשטרה ותפיסת הרכוש הגנוב.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום. במסגרת הסדר טיעון, הודה הנאשם בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, פריצה לבניין, קשירת קשר לפשע, גניבה, נהיגה ברכב ללא רישיון ונהיגה ברכב ללא ביטוח. דינו נגזר ביום 10.05.17.

לאחר מתן גזר הדין, עתרה המאשימה לחילוט המשאית עמה נעברו העבירות וביקשה לזמן את בעל המשאית הרשום לדיון בבקשתה.

בעל המשאית הרשום, מר מוחמד תמימי, זומן לדיון, במהלכו טען כי המשאית הינה שלו ולא של הנאשם וכי החנה אותה בחנית ביתו של הנאשם, משום שאין לו חניה.

כך גם טען הנאשם כי המשאית אינה שלו אלא של מר תמימי. עוד הוסיף כי אם יקחו את המשאית, יצטרף לשלם למר

תמימי את ערכה ואין לו יכולת כלכלית לעשות כן. מר תמימי אישר כי משפחתו של הנאשם משלמת לו.

לטענת המאשימה, ההחזקה במשאית בפועל הייתה של הנאשם. על כן, סבורה המאשימה, כי מששימשה המשאית לביצוע העבירות על ידי הנאשם וההחזקה בפועל בה הייתה בידיו, יש להורות על חילוטה.

המאשימה הגישה את הודעותיו של הנאשם במשטרה.

מאמירותיו של הנאשם בהודעותיו במשטרה (שתיים במספר) והרשעתו בדין, עולה כי המשאית נקנתה לשם ביצוע המעשים ומר תמימי נרשם כבעליה ככסות, משום שיש לו אזרחות ישראלית.

יתר על כן, מר תמימי עצמו אמר בחקירתו במשטרה ובבית המשפט כי הוא החנה את המשאית בחניית ביתו של הנאשם בבית חנינא. זאת, משום שאין לו חנייה בביתו בכפר עקב. אין כל פסול בהחניית המשאית במקום אחר בשל סיבה זו. אולם, מדוע שיחנה אותה דווקא בבית חנינא ולא במקום אחר בכפר עקב, מקום מגוריו? הוא אישר כי הגם שברשותו רשיון נהיגה, אין בידיו רישוןנהיגה מתאים לרכב מסוג זה.

כל שכן, עיסוקו של מר תמימי הינו בבנייה ובשיפוצים. אמירתו כי רכש את המשאית על מנת לעסוק בהובלות, ובוודאי כשאין בידיו רישון נהיגה מתאים עליה, תמוהה.

גרסתו של מר תמימי מעלה תמיהות ואינה מתיישבת עם ההגיון השכל הישר.

אף גרסתו של הנאשם בבית המשפט מאוחרת ואינה עולה בקנה אחד עם גרסאותיו במשטרה, סמוך לאחר ביצוע העבירות ועם העובדות המהוות את הרשעתו. באלה - נמצא קשר ישיר וברור לא רק בשימוש שנעשה במשאית לצורך ביצוע העבירות, אלא אף ברכישתה לצורך זה ממש.

לאור האמור לעיל, הנני נעתרת לבקשת המאשימה ומורה על חילוט המשאית, מסוג וולבו, בעלת מספר רישוי 63-471-15.

המזכירות תעביר את ההחלטה אל הצדדים.

ניתנה היום, י"ד שבט תשע"ח, 30 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.